

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

- ✓ Ze staršovstva
- ✓ Adventní anketa
- ✓ Nové tváře (5): J. Vojtková (APH)
- ✓ Hlavní role (nn)
- ✓ Vánoční štola (HH)
- ✓ Kalendář na prosinec

Já jsem dveře,

říká Ježíš v evangeliu podle Jana. Zní to zvláště, divně. Ostatní Ježíšovy výroky „já jsem“ jsou jaksí snadnější k pochopení: „Já jsem ten dobrý pastýř“ nebo „Já jsem ta cesta, pravda i život“. Ale: „Já jsem dveře“?

Celá ta věta zní: „Já jsem dveře. Skrze mne všel-li by kdo, spasen bude.“ (J 10, 9) Takto je to snad snazší k pochopení. Díky Ježíšovi, jeho prostřednictvím, skrze něj, můžeme nahlédnout do Boží budoucí skutečnosti. Tam už nebude bolest, nárek ani smrt (srov. Zj 21, 4). Už teď děláme k této Boží budoucí skutečnosti první kroky. Ježíš je dveřmi ke zcela jinému rozměru života.

(pokračování uvnitř čísla)

Advent,

čas příprav na příchod Mesiáše

Advent znamená příchod, je to období, které trvá čtyři týdny před Vánocemi. Církev toto období stanovila jako období duchovní přípravy na Vánoce. Dnešní doba rozumí adventu také jako přípravě, ale málokdo si na duchovní přípravu najde čas. Německá farářka Margot Käßmann nabízí jako pomoc k duchovnímu soustředění na každý den kratičkou úvahu. Vytvořila jakýsi adventní kalendář, ne však s čokoládkami, ale s 25 meditacemi, z nichž zde dvě uveřejňujeme. Kdo by měl o tento adventní kalendář s meditacemi zájem, bude k dispozici spolu s prosincovým Souterrainem, tedy 1. adventní neděli. V příštím roce plánujeme vydat tyto meditace knižně, doplněné kresbami klientů z ergoterapeutické dílny ve Stodůlkách.

P. Hudec

Z jednání staršovstva 11. listopadu 2010

(zkráceno)

Duchovenská činnost

* Co bylo - O instalacích a ordinaci a slibu dozorčí rady střediska Stodůlky (výnos prodeje výrobků dílny střediska

cca 5.000 Kč).

* Co bude - Bohoslužby v adventu a na konci roku (viz kalendář)

31. 12. v 17.00 silvestrovské posezení s úvodní pobožností; „Život jako Boží dar“: M. Nekvasil z pohledu umění (hudba), H. Volná: pohled z hlediska slova, Z. Susa: pohled na zdraví očima lékaře; humoristická vložka M. Volný + D. Heller

2. 1. (neděle) - novoroční bohoslužby s VP (hlasováním jednomyslně schváleno)

* Setkávání dětí: příprava na Vánoce (2x sobotní zkoušky), možná účast dětí z náboženství v Suchdole a konfirmandi

* Naši pěvci: vánoční koncert 17.12. a další plány (nahrávání pro BBC)

* Schůzky seniorů (M. Petříčková) Připravovaný program v prosinci - M. Calda o Americe, v lednu Adopce na dálku (Indie), únor - návštěva Bílkovy vily, březen - výstava K. Škréty

* Setkání s hostem (M. Študentová): P. Brod, redaktor BBC, lektor vzdělávacího centra Židovského muzea, moderuje Z. Susa

* Konvent 13. 11. v 9 hod. na Smíchově, volba nového seniorátního faráře na 1 rok (kandidát J. Bartošek)

* Setkání mládeže: schůzky pravidelně v minimálním počtu 10, s vedením mládeže pomáhá F. Ženatý (2x měsíčně); vánoční pobyt v Daňkovicích

* Setkávání konfirmandů: 4 účastníci, velmi dobrá atmosféra

Stavba. Informace o přípravě rekonstrukce sklepních prostor, smlouvy se synodní radou; dosud není stavební povolení. Na MČ Praha 6 bude podána žádost o posunutí termínu čerpání fin. prostředků

Středisko Diakonie Stodůlky. Vánoční slavnost ve stacionáři 17.12. v 15.00, ve škole 21. 12. v 16.00, zahajovací bohoslužby ve Stodůlkách 26. 11. asi v 15.00 (pravidelně 1x v měsíci)

- P. Hudec rozšířil pastorační práci na středu odpoledne

- další potřeby: žádost ředitele školy i stacionáře o rozšíření pastoračních hodin s klienty i rodiči, vytvořit okruh pastorů pro akutní pastorece, tvorba nástěnky s biblickými texty, vydání adventního kalendáře s biblickými texty postižené farářky z Lipska (překlad O. Macek), po doplnění kresbami klientů ze Stodůlek lze jednat o případném vydání

Finanční zpráva. Sbírka na Jubilejní toleranční dar: 3.252 Kč. Ostatní platby probíhají standardně.

Z došlé pošty:

- "Noc kostelů" bude 27. 5. 2011
- pravidla udělování medaile vděčnosti dobrovol. pracovníkům za práci v ČCE
- nabídka nákupu zlevněných kupónů jízdného ČD (bude předáno mládeži, která by mohla nabídku využít)
- nabídka: Evangelický kalendář na rok 2011, Na každý den na rok 2011

Různé:

Výlet do Paříže s vinohradským sborem (z našeho sboru Hudcovi + cca 4 členové), průvodce Matěj Cháb (zisk jde na zájmové kroužky dětem uprchlických rodin).

V Nuslích proběhl synod Leuenberského společenství. Téma Výchova k pevným vztahům (společenství kazatelny a stolu Páně), volba zástupců, účast cca 30 delegátů, předseda J. Křížová

Nedělní škola: učitelé z řad mládeže, doporučeno pomoci při výuce především s malými dětmi.

Advent, čas příprav na příchod Mesiáše

(dokončení z titulní strany)

Každý rok znovu a nově čekáme na Boží příchod – protože nám do tohoto světa narozené dítě otevřelo dveře k Bohu. Neukazuje mi, kudy z tohoto světa utéci, ale komu se svěřit, na koho se spolehnout – v tomto světě i v tom, který jednou přijde.

Je-li Ježíš dveřmi,

nenabízejí nám tyto dveře jen pohled na Boží věčnost. Ale skrze tyto dveře se také Bůh dívá na náš život a na náš svět.

V Božím světle získává náš život na zvláštním lesku, jeví se jinak než dřív. Nejsme jen někdo, jen někdy, nejsme beze smyslu, nejsme ztraceni. V těchto dveřích je zřetelné a jasné: Jsi chtěný, někdo o tobě nějak smýšlel, něco s tebou mýnil. Protože tě Bůh vidí, nejsi neviditelný, jsi vidět, jsi... To přece mění i můj pohled na mě samotného.

Jochen Klepper to pověděl podivuhodnými slovy:

„Ještě mnohá noc padne na lidskou bolest a na lidskou vinu. A přeci na každého svítí hvězda Boží laskavosti. Osvěcuje svým světlem. Nepřipustí už tmou. V Božím pohledu ti přichází záchrana a pomoc.“

Překlad Ondřej Macek

Co pro vás znamená advent?

Ptali jsme se členů našeho sboru.

Věra Tichá: Při té otázce se mi vybavuje vzpomínka z útlého dětství na malovaný adventní kalendář. Byl na něm obrázek domu, měl 24 oken a já se každý den těšila, že se dozvím, co se děje za tím kterým oknem, až nakonec v tom posledním otevřeném pokoji se slavily Vánoce kolem rozsvíceného stromku. Bylo to mnohem napínavější a smysluplnější, než nabízejí dětem dnešní adventní kalendáře bez nápadu, zato plné čokolády...

V dnešní době jako by začínal advent každým rokem dřív, soudě tak podle výzdoby a vánočního zboží, které se objevuje na pultech někdy už od poloviny října. Reklama útočí na naše smysly ze všech stran, hlasitě, agresivně, je těžké jí zcela uniknout. Daří se mi ale poměrně úspěšně ji ignorovat.

Pro mě je adventní čas už asi 20 let spojen s přípravou vánočního koncertu NP. Je to příjemné duchovní naladění, jedna velká píseň chvály.

A protože mám být Pánu Bohu zač vděčná, snažím se zpívat své halejuja co možná nečistěji.

Řekla bych, že kouzlo adventu a Vánoc pro mě časem vůbec neztratilo na síle, ba právě naopak, uvědomuji

si, že ta naděje, které se nám v narozeném Dítěti dostává, je tu i pro mě.

Kateřina Hejlová: Advent už třetí rok prožívám na jihu Francie. Vánoční atmosféra tu mezi kaktusy, olivovníky a svítícími palmami je úplně jiná než doma. Líbí se mi, že první adventní neděle představuje pro místní protestanty příležitost se setkat bez rozdílu církve a uspořádat tak společnou ekumenickou bohoslužbu. Je škoda, že jsou věřící - a zvláště evangelíci, kterých je tu tolik - většinou rozdělení a nedokáží najít společnou cestu.

Pro mě osobně je advent čas, kdy se těším. Těším se na vánoční prázdniny, kdy se vrátím zase domů. Těším se na sněh, cukroví i na silvestr s mládeží. Ale ze všeho nejvíce se těším na brášky a nemůžu se dočkat, až budeme jako rodina po dlouhé době zase spolu.

Kryštof Sýkora: Advent pro mě znamená akční seriál, zakončený happyendem. Dalo by se to s trochou s nadsázkou nazvat - "Boj o advent".

Každý rok je to podobné. Jelikož se ve firmě zabýváme dárkovými a reklamními předměty, bývá již v listopadu poměrně dost práce. V prosinci je již docela náročné slibovat, a natož plnit, předvánoční termíny.

"Boj o advent" však začíná někdy

jindy. Bývá to tak v polovině listopadu, počasí je již náležitě podzimní, listí již opadalo a zvlhlé od deště se povaluje po našem čerstvě vydlážděném chodníku. Tu moje žena přistoupí k oknu, pohlédne na tu scenerii a jakoby mimoděk pronese: "Ty perníčky se minulý rok moc povedly, vid', ale letos toho cukroví budeme péct méně, tak 5 druhů? Co myslíš?" Nebude trvat dlouho, a objeví se další předadventní posel. Ten nás navštěvuje prostřednictvím televizní obrazovky. Jeho poselství "Vánoce jsou tady, Coca-Colu si vychutnej!" nám bude znít v uších celý advent.

Advent se nám tak nějak změnil v období shonu, kterého samovolně přibývá, a pak ještě toho, který si na sebe sami vymyslíme. Naštěstí se tomu snažíme bránit. Kličkujeme mezi dánskými jedlemi, disko Barbie, a MP4 přehrávačem, odrážíme útoky Santa Clause a "Sponzora letošních Vánoc" s RPSN 22%. Nakonec se nám vždy povede najít nějaké zátiší s betlémem, koledami a bližními, kteří jsou na tom podobně. Tehdy přichází i čas ztišení, čas na přemýšlení o adventu a vánočním příběhu.

Když se celá rodina sejde u štedrovečerního stolu, zdá se, že kouzlo Vánoc zvítězilo. Je čas i na modlitbu a díky vzdání.

Nedlouho poté se obývací zaplní útržky vánočních papírů a stužkami z dárků... naše více či méně odrostlá "neviňátka" mají tváře plné radosti. Na Boží hod vánoční u kontejneru

budu přemýšlet, jak pro příští rok svou adventní taktiku vylepším.

Marta Študentová: „A babi, co to je advent?“ Máme teď velké období otázek. Ale tuto otázku jsem zatím ještě od své vnučky nedostala. Naopak jsem ji dostala od redakce Souterrainu, s dovětkem „pro tebe“.

Budu-li upřímná, tak pro mě v praxi advent znamená průvan na mém bankovním účtě, vymyšlení dárků, posílání přání známým i do zahraničí, soupisy a zajišťování jídla pro celou rodinu a případné návštěvy, plánování našich návštěv jinde, cukroví, fořr v práci... jen to velké gruntování dělám už na konci léta.

Jsem moc ráda, že zpívám v Pěvcích, protože nedělní bohoslužby a duchovní hudba jsou pro mne důležitými mezníky na mé duchovní cestě. Přes předvánoční stres, kterému se úplně nedokážu vyhnout, ale cítím v koutku duše naději, že Hospodin má se světem svůj plán, který mu nemůžeme zničit. To, co kdysi začalo o Vánocích v Betlémě a vyvrcholilo o Velikonocích na Golgotě, mi ji potvrzuje.

Víš, moje milá vnučko, nikdo nám nezaručí šťastný život ve zdraví a dostatku se všemi blízkými, o tom se ani v Bibli nepíše. Ale tu naději nám nikdo vzít nemůže.

Před vstupem do mužské lodi staronové synagogy je na zdi napsaný verš z knihy Kazatel: „Boha se boj a zachovávej jeho příkazy, neboť to je vše, co je člověk.“

Blažena Kovářková: Advent znamená Ježíšův příchod, obecně to, co přijde. Člověk blížící se hnedle devadesátce se ohlíží na adventy, které předcházely. Přišla jsem na svět zároveň se sestrou Jiřinkou, jsme jednovaječná dvojčata. Do šesti let jsme bydleli v Plzni a na protějším chodníku líhal obrovský pes a my se vždy s láskou zabořily do jeho chlupů. Když jsme se pak do 1. třídy přestěhovali do Písku, rozvážel mlékař do domů mléko v bandaskách a jeho vozík táhl pes. S námi se stěhovala do Písku i babička Barbora a ta chodila v předvánočním čase na roráty. A maminka nás naučila v adventu dvě koledy - Dej Bůh štěstí a Nesem vám noviny - a tatínek je hrál na housličky. Před Vánocemi jsme také připravovaly ozdoby na stromeček. Hlavně jsme skládaly barevné řetězy, aby nakonec objaly celou tu krásu stromečku. Pro stromeček jsme s tatínkem chodily do obory na kraji města, tam to vonělo! S maminkou jsme zase pekly cukroví, spíše jen vykrajovaly a sázely na plech. Také jsme si mohly něco přát k Vánocům. S námi je vždy trávila teta Růženka. Když jsme dostaly první brusle, ochotně šla s námi na pivovarskou louku, kde bylo v zimě kluziště. Kolem krku jsme si připnuly také dárek, kočičky, kožešinový pruh s hlavičkou vpředu, a spojily jej ocáskem. Na kluzišti se dalo do mrholení, ale nám to nevadilo, jen kočičky to odnesly.

Když jsme po létech v mé rodině

zasedli k štědrovečerní večeři, podal mi můj muž bibli otevřenou na vánoční zvěsti, ztišili jsme se, naslouchali, pak jsme si k Vánocům popřáli. Došla jsem pro polévku, jinak se od stolu nesmělo vstávat. Duch Vánoc byl mezi námi.

Nenechme se připravit o kouzlo předvánočního času kvůli materiálním starostem a zvláště si v této době vycházejme vstříc.

Zdeněk Susa: Tyhle šedivé dny jsou nejméně příjemné období v roce. Ještě měsíc se budou dny zkracovat, bude přibývat mlhy a tmy. Už léta to známe, a přece to působí znovu. Až se slunovratem se jakoby vracení síly, začíná nový život. Za našich pohanských předků byl slunovrat velký svátek. Křesťanská církev staré slunovratové zvyky přeznačila – křesťané si začali blízko slunovratu připomínat narození Ježíše Krista, vymysleli Vánoce. Určili měsíc a den jeho narození jako jakési podobenství. V čase, kdy se všichni radují z příchodu nového slunečního roku, z nového cyklu života, je dobré si připomenout toho, který přišel, aby všechno učinil novým – nebo alespoň k tomu novému otevřel cestu...

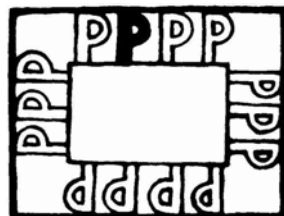

Tomu šedivému času před slunovratem se začalo říkat advent. Adventem začíná – kupodivu – církevní rok. Ne narozením Ježíše, ale

už tím těšením se na ně. Ještě nic nevidíme, nic očitého se neděje, ale už se radujeme. Kolem se zkracují šedé dny a beznaděj se stupňuje. Advent do toho říká: Nebojte se! Nezůstanete ve tmě; to, co dnes prožíváte a je všelijaké, se nebude zhoršovat až do

konce. Dojde k obratu, i když to kolem sebe nepozorujeme, i když to – rozumem vzato – nemůžeme očekávat. Advent je naděje. Dar připravený pro všechny. Je to nabídka, kterou můžeme, smíme přijmout.

Nové tváře 5: Jana Vojtková

Kdo je Jana Vojtková? Před několika lety se začala objevovat v našem sboru nenápadná drobná blondýnka, následně přišla její žádost o vstup do sboru, dále křest syna Františka, na X-cátňiky si s manželem připravili pořad o cestě po Kambodži a Vietnamu, ale jak se ve sboru pohybuje spousta lidí, je stále pro většinu „novou tvář“. Rozhovor v Souterrainu je takovou příležitostí se ostatním představit a tím se k nim i přiblížit.

Mohla bys něco povědět o sobě, odkud jsi přišla do Prahy, jakou máš profesi, kde bydlíš...?

Pocházím z Pržna, malé valašské dědiny mezi Valašským Meziříčím a Vsetínem. Vyrostla jsem v tradiční evangelické rodině, tak se rozumí samo sebou, že jsem jako malá chodila do nedělní školy, následně do mládeže. Zvláště mládež pro mě dost znamenala. Byli jsme poměrně silná skupina. Trávili jsme spolu nejen páteční večery, ale jezdili společně na chalupy, na čundry, učili v nedělce, uspořádali jsme několik evangelických bálů a jiných akcí pro mládež. Vydrželi jsme hodiny

diskutovat a věřím, že nejen mě formovaly názory tehdejšího prženského faráře Martina T. Zikmunda. Jsem velice ráda, že jsem s většinou „mládežníků“ stále v kontaktu, byť žijeme každý někde jinde. Do Prahy jsem přišla v roce 1998 jako studentka Pedagogické fakulty v oboru matematika – němčina pro 2. stupeň ZŠ a SŠ. Jsem tedy vystudovaná učitelka. Na běžné škole jsem ale zatím neučila: před

nástupem na mateřskou jsem se živila jako lektorka němčiny v různých jazykových školách. Mými žáky byli vesměs dospělí. Možná se k dětem a matematice dostanu časem.

Ještě během studií jsem se seznámila se svým mužem Milanem a vyměnila vysokoškolskou kolej za útulný byt na Suchdole, kde bydlíme doteď. Společně jsme podnikli několik větších i menších cest, z nichž ta nejdelší – 10timesiční v r. 2007 - byla po Novém Zélandu a Jihovýchodní Asii.

Co je teď pro tebe dominantní?

Teď, čerstvě po návratu z porodnice s malou Štěpánkou, máme jiné priority. Snažíme se našemu téměř dvouletému Františkovi usnadnit fakt, že už není jediné dítě v rodině. Snad brzy pochopí, že musíme naši pozornost věnovat i jeho sestřičce. Bohužel nemůžeme počítat s pomocí prarodičů žijících na Moravě, přesto věříme, že celou situaci zvládneme bez úhony. Často myslím na to, jak je důležité nezapomenout v neustálém kolotoči péče o děti a domácnost na křehké manželské pouto a neztratit jeden druhého pod tíhou rodičovských povinností. Velkou vzpruhou jsou mi - teď už bohužel pouze občasné - návštěvy bohoslužeb. Jako studentka jsem po nedělích obrážela několik sborů, až jsem nakonec zjistila, že se mi nejvíc líbí v tom, co mám nejbližší. Před narozením syna jsem už nemusela váhat s přestupem z domovského Pržna: víc doma se cítím v Dejvicích. Ráda s sebou vodím našeho Františka (brzy snad donesu ukázat i Štěpánku), a jsem vděčna dejvickému sboru, jak srdečně malé děti přijímá. Těším se, až Franta za čas přejde do nedělký.

Jsi nyní dost uvázaná doma, máš dvě malé děti, do sboru v neděli nemůžeš docházet pravidelně. Máš nějaký nápad, co by sbor mohl za těchto okolností pro tebe (pro vás) dělat?

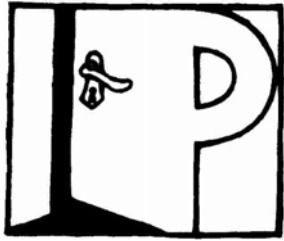
Velice bych uvítala, kdyby se texty kázání dostaly na webové stránky sboru. Mohla bych si je číst doma o nedělích, kdy se do kostela nedostanu, nebo si ještě jednou důkladně pročíst už slyšené. S malým dítětem na klíně není má koncentrace vždy stoprocentní, a taky mi pomalu začíná měknout mozek.

Ptali se Petr a Abigail Hudcovi

Co vy na to? (Ad Souterrain č. 11: "Vypůjčené" peníze)

Rozhodně bych ho nepochválila. Ale asi bych ani nešla na policii. Nevěřicně bych kroutila hlavou. A pak bych ho nechala mluvit, potřebovala bych vysvětlení, abych lépe porozuměla. Hlavně bych chtěla znát důvody, které ho k tomu vedly, prostě celý příběh. Včetně toho, chtěl-li ty peníze vrátit či se tak rozhodl až potom, co se se mnou skamarádil. Možná by mě to obohatilo o jednu životní zkušenost. A třeba bych si pak řekla, že možná platí, že když neokrádám, nebudu okradena.

JMuz

... POZVÁNÍ

V **neděli 19. 12.** ve 12 hodin po bohoslužbách **společný oběd** s programem.

V **úterý 21. 12.** v 16 hodin vánoční **besídka** v ZŠ speciální Diakonie Stodůlky.

Pátek 31. 12. v 17 hodin silvestrovské posezení s úvodní pobožností ve sboru.

Vánoční koncert Našich pěvců u Salvátora *tentokrát Chřibská mše a "Rybovka"*

Vánoční salvátorské koncerty Našich pěvců s orchestrem a sólisty se už staly tradicí.

Letos bychom vás rádi na takový koncert opět pozvali: koná se v pátek 17. prosince v 19.30, na program je unikátní Mše č. 2 F dur, zvaná "Chřibská", skladatele Carla Ferdinanda Pohla (1819-1887), jehož rod ze severočeské Chřibské pocházel. Znovuobjevenou mši natočili Naši pěvci pro Český rozhlas a vydali na CD (1999). - Ve druhé půlce uslyšíte známou Českou mši vánoční Jana Jakuba Ryby.

Spoluúčinkují sólisté L. Vernerová, R. Kábelová, O. Socha a I. Michl a komorní orchestr. Vstupné dobrovolné.

lih

Vánoční noc - setkání s Písmem a koledami na Suchdole

Letos 27. listopadu byl již podesáté zahájen Suchdolský betlém, několik set figurek vypálených z šamotové hlíny a umístěných na několika pískovcových a dubových kvádrech na náměstí. Od roku 2003 se tu začali scházet Suchdolští i na Štědrý večer, aby se pozdravili a společně zazpívali koledy, při čtení Písma, promluvě a modlitbě se přitom pravidelně střídají kazatelé z několika církví. Také letos 24. prosince od 22 hodin proběhne setkání za účasti faráře Petra Hudce, Pavla Zvolánka z Církve adventistů sedmého dne a Krysztofa Labeledže z římskokatolické farnosti sv. Matěje na Hanspaulce.

AH

Hlavní role

Vy neznáte Tolstého povídku „O ševci Matoušovi“? Tak to bylo takhle: Blížily se Vánoce a ovdovělý švec Matouš pracoval ve své suterenní dílničce. Když se podíval okénkem ven, uviděl tam postávat starého zimou roztřeseného podomka. A tu si vzpomněl, že právě ráno četl z Nového zákona Ježíšova slova: „Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ A tak pozval staříka k sobě na hrneček teplého čaje. Ještě téhož dne však Bůh přivedl k Matoušovým dveřím podomní prodavačku s malým zlodějíčkem a pak ještě chudou matku s děťátkem. I k nim projevil švec pohostinnost a tím ukázal, že správně porozuměl, co od nás očekává Ježíš.

Právě tuhle povídku zdramatizovala Pavlíkova maminka pro větší děti na vánoční besídku. „A nemohl bych hrát toho Matouše?“ pokoušel se navrhnout Pavlík. „To bys tedy nemohl!“ zklamala ho maminka farářka. „A proč ne?“ chtěl vědět odmítnutý zájemce o hlavní roli. Vždyť ve škole o něm paní učitelka vždycky tvrdila, že je takový komediant, co se rád předvádí. „No protože nemůžu přidělit hlavní úlohu svému vlastnímu dítěti. Když jsem byla malá, učil mne ve škole můj otec, tvůj dědeček, a ten mi vždycky schválně dal ze zpěvu dvojku, abych neměla samé a aby se nezdálo, že mám u něho protekci,“ odůvodnila své zamítnutí maminka. „Ne, Pavle, Matouše bude hrát Tonda.“ – „Tonda?“ ušklíbl se Pavlík. „Tonda vždycky všecko odemele jako kafemlejnec.“ – „Ale paměť má dobrou a dohlédneme na to, aby to říkal pomalu.“ – „To ale na mě už žádná pořádná role nezbude!“ otráveně konstatoval Pavlík. „To ne, ale rozhodla jsem se, že letos budeš dělat nápovědu – a nejen u starších dětí, ale i u mrňat. A nápověda je přece nejdůležitější ze všech,“ prohlásila diplomaticky maminka. „Já jsem vždycky celá nervózní, když musím děti rovnat před mikrofon a ještě sledovat text, a tak budu ráda, že mě od toho osvobodíš.“

No dobrá, Pavlík se ujal role nápovědy. Při zkouškách musel uznat, že Tonda jakožto švec Matouš se snaží. Občas měl Pavlík dokonce dojem, jako by mu Tonda kradl z hlavy myšlenky. Vždyť právě takhle by říkal tu větu i on - Pavlík - a úplně stejně jako Tonda by se asi díval okénkem. A s tím napovídáním to bylo docela náročné – aby napověděl v pravý čas a nenápadně. Po několika zkouškách zvládl z paměti celý vánoční program.

Nakonec to dopadlo tak jako v mnoha dřívějších letech. Ráno před vánoční slavností telefonovala udýchaná Tondova maminka: „Paní farářko, strašně mě to mrzí, ale Tonda nebude moct dneska účinkovat. Včera začal strašně kašlat a v noci dostal horečku. Snad by tu jeho úlohu mohl někdo přechíst. Nehněvejte se prosím!“ Paní farářka se nehněvala, ale co teď s hlavní rolí?

„Pavle, nic se nedá dělat, budeš hrát ševce Matouše. Ta ševcovská zástěra ti bude sice moc velká, ale staří lidi se přece scvrkávají a šaty na nich visí. A já budu dělat jako obvykle nápovědu.“

nn

Vánoční štola

Jak vznikl tento název?

Slovo pochází z němčiny. Starohornoněmecké *stollo*, středohornoněmecké *stolle* je kůl, sloup, podpěra, tedy krátká, tlustá dřevěná opěra.

V hornictví používali tyto krátké, silné podpěry při ražení a zpevňování vodorovných chodeb do skalnatého masivu a taková chodba se jmenovala potom štola (německy dnes *der Stollen*).

Přeneseně přešlo slovo do vánoční kuchyně. Koláče ve tvaru tlustých, krátkých kůlů pojmenovali štoly (německy *der Stollen* nebo i *die Stolle*). Navíc později se staly tyto štoly také symbolem za malého Krista jakožto dítě v peřince. Připomíná to nápadný podélný zářez na horní ploše. (Podobně se pečou o velikonočních beránci jako symbol Božího Beránka.)

Když dneska kupujeme německý *Christstollen*, nemá to být Kristova štola nebo štola znázorňující malého Krista. Za Vánoce se užívá dnes také výraz *Christfest* (svátek Kristův). *Christstollen* je tedy vánoční štola.

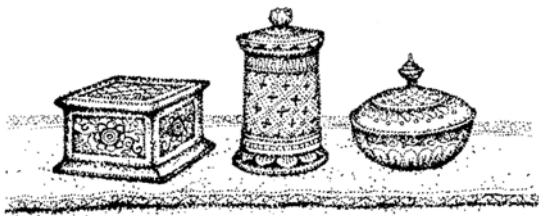
Hanuš Härtel st.

Recept na vánoční štoly:

1 kg polohrubé mouky, 70 g droždí, 2 dcl mléka, 200 g cukru, 400 g másla (nebo částečně dobrý margarín), 100 g loje (lze nahradit ztuženým tukem), trocha soli, 500 g rozinek, 100 g citronátu (kandované citr. kůry), 125 g sladkých mandlí, 50 g hořkých mandlí (lze nahradit vlašskými ořechy), citron. kůra, vanilkový cukr, rum k namazání ještě 250 g másla + cukr pudr

Rozinky přebrat a namočit v rumu, citronát nakrájet na kousky, mandle oloupat a rozsekat, lůj rozdrotit. Všechny součásti nechat několik hodin v teple. Připravit kvásek a zadělat těsto, přidat rozinky, citronát, mandle a citr. kůru, znovu dobře prohníst, nechat 1 až 2 hodiny vzejít. Udělat 2 podlouhlé bochánky, ostrým nožem naříznout ve středu čáru 1 cm hlubokou. Dát na tenký plech, 10 minut nechat dojít, péci cca 1 hodinu při střední teplotě (150 - 180 °C). Ještě horké potřít rozpuštěným máslem a posypat moučkovým cukrem. Uložit v alobalu v chladu (ne v ledničce), minimálně týden nechat uležet. Vydrží několik týdnů vláčné.

Autorkou ilustrací v tomto čísle je Madlena Prachenská

Kalendář na prosinec 2010

Bohoslužby ve sboru - neděle a svátky 9:30	5. 12. 2.adventní 12. 12. 3.adventní 19. 12. 4.adventní 25. 12. Hod Boží vánoční, VP 26. 12. Štěpána 2. 1.2010 Novoroční, VP 9. 1.2010	P. Hudec, zpívají Naši pěvci Hra mládeže (Šťastný princ) Dět. ván. slavnost (V. Dostál: Začalo to Zachariášem) P. Hudec / A. Hudcová P. Hudec A. Hudcová P. Hudec a slib poloviny staršovstva (Z. Skuhrová)
Biblická hodina	úterý 18:00 - základní biblické příběhy	
Děti	Nedělní škola: neděle 9:30 Náboženství: čtvrtek 16:30 pátek 13:30 ZŠ Suchdol	
Mládež a dorost x-cátníci	úterý 19:00 zkoušky divadla, silvestr v Daňkovicích čtvrtek 16. 12. v 19:30	
Sbor Naši pěvci	středa 18:30; vánoční koncert u Salvátora pá 17.12. v 19:30	
Křesťanská služba	neděle 5. 12. po bohoslužbách	
Klub poznávání	středa 1. 12. v 9:30 - M. Calda: V čem jsou Američané jiní	
Hodina pohybu pro seniory	pondělí 6. 12. a 20. 12. v 15:00	
Debatní klub seniorů	pondělí 13. 12. v 15:00 - Ježíšovo evangelium a co v něm není	
Setkání s hostem	až v lednu	
Staršovstvo	čtvrtek 9. 12. v 19:30	
Konfirmandi	čtvrtek 17:00	
Diakonie ve Stodůlkách	zpívání: ve škole - pátek 9:30 ve stacionáři - středa v 15:00	

SOUTERRAIN – sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce: Pod Terasami 85, 164 00 Praha - Nebušice

tel.: 222 361 505, mobil: 776 24 00 28, e-mail: lydie@hartelova.cz

Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze – Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 224 314 897, 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

e-mail: dejvice@evangnet.cz, č. ú.: 162838359 / 0800